



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Imitatione Christi

Thomas <von Kempen>

Antverpiae, 1607

De doctrina veritatis. 3

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48701](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48701)

CAP. III.

De doctrina veritatis.

I FELIX, quem veritas per se do- *Psal. 93.*
 cet, non per figuras & voces
 transeuntes, sed sicuti se habet. Nostra
 opinio, & noster sensus, sæpè nos fallit,
 & modicū videt. Quid prodest magna *Eccli. 3.*
 cauillatio, de occultis & obscuris rebus,
 de quibus nec arguemur in iudicio,
 quia ignorauimus? Grandis insipien-
 tia, quòd neglectis vtilibus & neces-
 sariis, vltro intendimus curiosis &
 damnosis: oculos habentes, non vi- *Pf. 113.*
 demus.

2 Et quid curæ nobis, de generibus
 & speciebus? Cui æternum verbum
 loquitur, à multis opinionibus expe-
 ditur. Ex vno verbo omnia, & vnum
 loquuntur omnia: & hoc est principiū,
 quod & loquitur nobis. Nemo sine illo
 intelligit, aut rectè iudicat. Cui omnia
 vnum sunt, & omnia ad vnum trahit,
 & omnia in vno videt; potest stabilis
 corde esse, & in Deo pacificus perma-
 nere. O veritas Deus, fac me vnū tecū,
 in charitate perpetua. Tædet me sæpè,
 multa

multa legere & audire: in te est totum, quod volo & desidero. Taceant omnes doctores: sileant vniuersæ creaturæ, in conspectu tuo; tu mihi loquere solus.

Mat. II
& Luca
10.

3. Quantò aliquis magis sibi vnitus, & interiùs simplificatus fuerit: tantò plura & altiora, sine labore intelligit; quia desuper lumen intelligentiæ accipit. Purus, simplex, & stabilis spiritus, in multis operibus non dissipatur: quia omniã ad Dei honorem operatur, & in se otiosus, ab omni propria exquiritone esse nititur. Quis te magis impedit & molestat quàm tua immortalificata affectio cordis? Bonus & deuotus homo opera sua priùs intus disponit, quæ foris agere debet. Nec illa trahunt eum, ad desideria vitiosæ inclinationis, sed ipse inflectit ea, ad arbitriũ rectæ rationis. Quis habet fortius certamen, quàm qui nititur vincere seipsum. Et hoc deberet esse negotium nostrum; vincere videlicet seipsum, & quotidie seipso fortiorem fieri, atque in melius aliquid proficere:

4. Omnis perfectio in hac vita, quãdam imperfectionem sibi habet annexam; & omnis speculatio nostra, quãdam

dam caligine non caret. Humilis tui cognitio, certior via est ad Deū, quàm profunda scientiæ inquisitio. Non est culpanda scientia, aut quælibet simplex rei notitia, quæ bona est in se considerata, & à Deo ordinata: sed præferenda est semper bona conscientia, & virtuosa vita. Quia verò, plures magis student scire, quàm benè viuere: ideo sæpè errant, & penè nullum vel modicum fructum ferunt.

5 O si tantā adhiberent diligentiam, ad extirpanda vitia, & virtutes inferendas, sicuti ad mouendas quæstiones: non fierent tanta mala & scandala in populo, nec tanta dissolutio in cœnobiis. Certè adueniente die iudicij, *Mat. 25* non quæretur à nobis, quid legimus, sed quid fecimus: nec quàm benè diximus, sed quàm religiosè viximus. Dic mihi, vbi sunt modò omnes illi domini & magistri, quos benè nouisti, dum adhuc viuerent, & studiis florent? Iam eorum præbendas, alij possident; & nescio, vtrùm de eis recogitāt. In vita sua aliquid videbantur, & modò de illis tacetur.

6 O quàm citò transit gloria mundi? *Eccles. 2.*

B di?

- di? Vtinam vita eorum, scientiæ ipsorum concordasset: tunc benè studuissent, & legissent. Quàm multi pereunt, per vanam scientiam in sæculo, qui parum curant de Dei seruitio! Et quia magis eligunt magni esse, quàm humiles, ideò euanescent in cogitationibus suis.
- Tit. 1.* Verè magnus est, qui magnam habet charitatem. Verè magnus est, qui in se paruus est & pro nihilo, omne culmen honoris ducit. Verè prudens est, qui omnia terrena arbitratur vt stercora, vt Christum lucrifaciat. Et verè benè doctus est, qui Dei voluntatem facit, & suam voluntatem relinquit.

CAP. IIII.

De prouidentia, siue prudentia in agendis.

- 1. Io. 4.* **N**ON est credendum omni verbo, nec instinctui; sed cautè & longanimitè, res est secundùm Deum ponderanda. Proh dolor, sæpè malum faciliùs quàm bonum, de alio creditur & dicitur, ita infirmi sumus. Sed perfecti viri, nõ facilè credunt omni enarranti: quia sciunt infirmitatem humanam, ad malum procliuem, & in verbis satis labilem.
- Gen. 8.*
Iac. 3.

2 Ma-